

РЕШЕНИЕ

№ 729

гр. Бургас, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: НЕВЕНА ИВ. КОВАЧЕВА

при участието на секретаря СТАНКА Д. ДОБРЕВА
като разгледа докладваното от НЕВЕНА ИВ. КОВАЧЕВА Гражданско дело
№ 20222120107140 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на „Университетска многопрофилна болница за активно лечение – Бургас“ АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от Б.Г.М., срещу Й. И. Л., роден на * г., чрез своята майка и законен представител Н. И. Л., ЕГН *****, двамата с адрес: *, за приемане за установено спрямо ответника, че дължи на ищеца сума в размер на 900 лева главница, представляваща дължима сума за проведено лечение на детето Й. И. Л. за периода от * г. до 10.11.2018 г., за което е издадена фактура № 0200001881/14.11.2018 г., сумата от 339,25 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане за периода от 14.11.2018 г. до 01.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението – 09.08.2022 г., до изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение по ч. гр. д. № 5152/2022 г. на БРС.

Ищецът твърди, че Й. Л. е роден на * г. в болницата. В периода * г. - 10.11.2018 г. е бил лекуван в отделението по неонатология при „УМБАЛ – Бургас“ АД по клинична пътека № 9 с минимален болничен престой 5 дни. Оказана му е медицинска помощ в пълния обем определени медицински дейности, предвидени по пътеката, поради ниското му тегло при раждането. По настояване на родителите детето е изписано по-рано – на 10.11.2018 г., като е отказано лечение и поставяне на задължителна ваксина за БДЖ. Претендираните суми са дължими поради отказ на законния представител на детето лечението по клиничната пътека да се проведе докрай и да бъде спасен минималния болничен престой, поради което сумата за проведеното лечение не е заплатена от НЗОК на

ищеца и е дължима от пациента, респ. от законния му представител.

Моли съда да уважи претенцията и му присъди съдебно-деловодни разноски.

Ответникът чрез процесуален представител е оспорил предявения иск. Посочил е, че още при постъпването си в болницата родителите на новородения да изразили желанието си детето да не бъде ваксинирано и излишно задържано в болницата. Услугите, чието плащане се претендира в настоящото производство, не са били поискани от пациента, не са били и неотложни. Пациентът разполага със субективното право на отказ от лечение съобразно чл. 90 ЗЗ, което родителите писмено са релевирали пред болницата.

Изложени са доводи, че дори и в случаите на самоволно напускане на пациента от болницата, ако са му извършени всички основни диагностични и терапевтични процедури съгласно клиничната пътека, се дължи заплащането им от НЗОК. Поради бездействие на болницата по оформяне на необходими документи ищецът е претърпял евентуална у недоказана вреда.

Моли се съда да отхвърли иска и присъди съдебно-деловодни разноски.

Предявените иски са с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД по реда на чл. 422 ГПК.

Предвид така заявените искания и въз основа на материалите по делото, Бургаският районен съд намира следното:

Представени са от ищцовата страна епикриза на Й. И. Л., с престой в болницата по клинична пътека № 9, с дата на раждане * г. и дата на изписване 10.11.2018 г. с диагноза Z38.0 и P07.1, ниско тегло при раждането. В епикризата е посочено още, че детето е родено при нормален механизъм на раждане с тегло 2450 гр., 49 см. и е изплакало по-вяло. Поради ниското тегло при раждането и данни за забавена кардиопулмонална адаптация е преведено в Интензивен сектор за интензивни грижи и лечение.

Представена е история на заболяването № 27502/2018 г. на Й., в която са регистрирани извършени процедури по клинична пътека № 9, както и резултати от извършени изследвания. В допълнителен лист към история на заболяването е изписано „Отказвам лечение на детето и поемам отговорност за неговото здраве, състояние. Обяснено ми бе относно състоянието на детето“, като под този текст са изписани имената на родителите на Й. – Н. Л. и И. Л., а също са поставени и подписи срещу тях.

Приложена по делото е декларация за писмено информирано съгласие на основание чл. 84, ал. 2 от Закона за здравето, подписана от Н. И. Л., с която лицето декларира, че е запозната с Правилника за вътрешния ред на болницата и на отделението по неонатология, запозната е с вида и цените на платени медицински и допълнителни услуги в „МБАЛ Бургас“ АД и за реда за тяхното заплащане, а също е уведомена, че следва да заплати всяка медицинска услуга в „МБАЛ-Бургас“ АД, необходима за лечението □ в болницата, в случай че не спази задължителния минимален болничен престой по КП, както

и други изисквания за лечение по клинична пътека, обяснени ѝ от лекуващия лекар.

Представено е подписано от Н. И. Л. информирано съгласие за родителя/настойника на новородено дете с необходимост от интензивно лечение или специални грижи, с което лицето се е съгласило на детето да бъдат приложени всички необходими диагностични и лечебни процедури, които са в интерес на здравето му. В същия документ е изразено несъгласието на майката Н. Л. да се направи БЦЖ, изписана е датата 10.11.2018 г., като същата се е подписала.

Представена е клинична пътека № 9, отнасяща се за диагностика и лечение на новородени с тегло от 1 500 до 2 499 грама, първа степен на тежест, минимален болничен престой – 5 дни.

Приложена е по делото покана от „УМБАЛ – Бургас“ АД, адресирана до Н. Л., но неполучена от последната, с която ☐ е предоставена възможност доброволно да заплати паричната стойност за проведеното лечение на нейното дете.

Представена е декларация за отказ от ваксини в родилно отделение с нотариална заверка на подписите на И. Н. Л. и Н. И. Л. с дата 13.11.2018 г.

Представена е фактура № 0200001881 от 14.11.2018 г. с основание „лечение на пациент Й. И. Л., роден на * г. в отделение по неонатология на „УМБАЛ-Бургас“ АД по клинична пътека № 9 за периода от * г. до 10.11.2018 г. – ИЗ № 27502“ на стойност 900 лева.

По делото е разпитан свидетелят И. Л., баща на детето Й., който свидетелства, че детето било сложено в друга стая в термолегло, отделно от майка си. Съпругата му е родила заедно с нейна първа братовчедка и нейното дете било при майка си, а тяхното – не. Детето им било цялото в системи и абокати. На втория ден детето било на същото място, отново със системи. На третия ден съпругата му звъннала и му казала, че на детето е слаган антибиотик. Свидателят поискал да му изкарат изследвания защо се налага този антибиотик и тръгнал спор около това дали да му дадат изследванията. На следващия ден в събота искали съпругата му да я изпишат от болницата, защото се притеснявала тя и детето да останат. Техният отговор бил, че жена му може да си тръгне, но детето трябвало да остане, тъй като му било назначено лечение и трябва да се довърши докрай, за да вземат по здравна каса парите по клинична пътека. Свидателят сочи, че са настоявали да изпишат детето и от болницата са им казали, че трябва да платят 900 лева и ако не го направят, няма да ги пуснат от болницата и охраната щяла да се намеси.

За да бъде уважен предявеният иск, съобразно разпределената доказателствена тежест, ищецът е следвало при условията на пълно и главно доказване да установи дължимостта на претендираната сума – че са налице предпоставките за заплащане на осъществените в полза на новороденото здравни услуги.

Страните не спорят, а и от приетите по делото писмени доказателства се установява, че в периода * г. – 10.11.2018 г. ответникът Й. Л., роден на * г., е бил лекуван в „Отделение по неонатология“ при УМБАЛ-Бургас АД по клинична пътека № 9.

Установява се, че към датата на постъпване в болницата майката на ответника – Н. Л. е подписала декларация за информирано съгласие, като е информирана за необходимостта от интензивно лечение или специални грижи на новороденото дете и е дала своето съгласие на детето да бъдат приложени всички необходими диагностични и лечебни процедури, които са в интерес на здравето му, предвид това, че детето се определя като рисков новородено дете. Л. е подписала и декларация, с която е била запозната с вида и цените на платени медицински и допълнителни услуги в „МБАЛ Бургас“ АД и за реда на тяхното заплащане, а също е уведомена, че следва да заплати всяка медицинска услуга в „МБАЛ-Бургас“ АД, необходима за лечението □ в болницата, в случай че не спазва задължителния минимален болничен престой по клиничната пътека.

В чл. 98 от Закона за лечебните заведения е предвидено, че в случаите, когато медицинските услуги не се оказват по договор с Националната здравноосигурителна каса, лечебните заведения формират цена. Ищцовото болнично заведение е страна по Националния рамков договор за медицинските дейности към процесния период, като на ответника безспорно е оказана болнична помощ, включена в обхвата на медицинските дейности при задължителното здравно осигуряване, предвиден в чл. 45 от Закона за здравното осигуряване, които се заплащат от НЗОК.

Съгласно чл. 10 от действащия към 2018 г. Национален рамков договор, който е приложим в настоящия случай, НЗОК заплаща за видовете медицинска помощ по чл. 45, ал. 1 от Закона за здравното осигуряване по обеми и цени, договорени в НРД, като медицинската помощ се определя като основен пакет от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК. В чл. 11 е предвидено, че медицинската помощ е и болнична помощ, включваща клинични пътеки по приложение № 9 към чл. 1 от Наредбата по чл. 45, ал. 2 ЗЗО. В § 1, т. 2 от НРД за 2018 г. е дадено легално определение за „завършена клинична пътека“ - а) за хирургична/интервенционална КП – когато е извършена основната хирургическа/интервенционална процедура; спазен е задължителният минимален болничен престой, посочен в съответната КП, и са извършени задължителните диагностични процедури, с които се отчита хирургичната пътека, като вид, брой и последователност на извършване, доказващи окончателната диагноза при дехоспитализация, както и предвидените следоперативни грижи; б) за терапевтична КП - когато са извършени основни диагностични и терапевтични процедури, заложи в нея, и е спазен задължителният минимален болничен престой, посочен в съответната КП.

След като дадена клинична пътека не отговаря на изискванията за завършеност, т. е. няма съответната структура, описана в НРД, то тя не се счита за такава, т. е. въобще не се счита, че пациентът е лекуван в рамките на посочения обхват. Следователно предоставената на пациента медицинска дейност не влиза в обхвата на задължителното здравно осигуряване, т. е. няма пречка да се търси заплащане от пациента при извършена медицинска помощ не по клинична пътека, а на основание подписаната от ответника декларация, с която е постигнато съгласие за лечение, и съответно е сключен договор за

извършване на услугите, предоставени от лечебното заведение.

Клиничната пътека № 9, по която е отчетен престоят на детето Й. в болницата, е с минимален болничен престой 5 дни, като в случая ответникът е престоял в болничното заведение само 4 и е напуснал лечебното заведение със своята майка, като тя е отказала по-нататъшно лечение на детето.

Съдът счита за неоснователни възраженията на ответника, че е нарушено правото на пациента на отказ от лечение, което е негово субективно право и в случая е упражнено от ответника, който е бил приет като пациент в лечебното заведение. Пациентът има право да прекъсне лечението си, но в този случай е приложима разпоредбата на чл. 98 ЗЛЗ, която гласи, че в случаите, когато медицинските услуги не се оказват по договор с Националната здравноосигурителна каса и не се предоставят по реда на чл. 82 ЗЗ, лечебните заведения формират цена. Ответникът е подписал декларация и с подписа си е удостоверил, че е запознат с това обстоятелство.

Когато хоспитализиран пациент упражни правото си по чл. 90, ал. 1 ЗЗ и откаже продължаването на започнатата медицинска дейност, както е станало в настоящия случай, изпълнителят на болнична помощ няма правната възможност да го задържи против волята му до изтичането на определения в съответната КП минимален болничен престой. Същевременно, до напускането на този пациент все пак са били извършени медицински дейности – за да бъде хоспитализиран, е било установено наличие на индикации за хоспитализиране, а това означава, че поне основните диагностични процедури, заложи в съответната КП, са били изпълнени. Изпълнението им е свързано с разход на труд, средства и материали.

С подписването на декларация за информирано съгласие, в която пациентът е декларира, че в случай на незавършване на клиничната пътека следва да заплати всяка медицинска услуга, необходима за лечението в болницата, е поел на практика ангажмента, че при незавършена клинична пътека разходите, направени за оказаната медицинска помощ и други медицински услуги, ще са за негова сметка. Касае се в случая за едностранно поето задължение от ответника към ищеца, което обаче не е изпълнено. В декларацията ясно е написано, че деклариращият е запознат с Правилника за вътрешния ред на отделението по неонатология – отделение, което се занимава с медицински грижи за новородени, и от което става ясно, че декларацията се отнася именно за нейното дете.

С оглед на гореизложеното, настоящият състав намира, че ответникът следва да заплати на ищеца стойността на оказаната медицинска помощ.

При така обсъдените доказателства настоящият състав на Бургаския районен съд намира предявения главен иск за основателен.

С оглед основателността на главната претенция, основателен се явява и акцесорният иск за обезщетение за забава върху главницата.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца се дължат сторените в производството съдебно-деловодни разноски в размер на 175 лева, от

които 75 лева държавна такса и 100 лева юрисконсултско възнаграждение, както и сумата от 25 лева съдебно-деловодни разноски, направени в заповедното производство, съобразно представения списък с разноски.

Ето защо Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на чл. 422 ГПК, че Й. И. Л., роден на * г., чрез неговата майка и законен представител Н. И. Л. с ЕГН *****, двамата с адрес в *, дължи на „Университетска многопрофилна болница за активно лечение – Бургас“ АД, със седалище и адрес на управление в *, ЕИК *, представлявано от изпълнителния директор Б.Г.М., сума в размер на 900 лева главница, представляваща сума за проведено лечение на детето Й. И. Л. за периода от * г. до 10.11.2018 г., за което е издадена фактура № 0200001881/14.11.2018 г., сумата от 339,25 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане за периода от 14.11.2018 г. до 01.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението – 09.08.2022 г., до изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение по ч. гр. д. № 5152/2022 г. на БРС.

ОСЪЖДА Й. И. Л., роден на * г., чрез неговата майка и законен представител Н. И. Л., ЕГН *****, двамата с адрес в *, да заплати на „Университетска многопрофилна болница за активно лечение – Бургас“ АД, със седалище и адрес на управление в *, ЕИК *, представлявано от изпълнителния директор Б.Г.М., съдебно – деловодни разноски за настоящото и заповедното производство в размер на общо 200 лева (двеста лева).

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____